

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U SPLITU
Put Supavla 1

PRIJEMNI ŠTAMPILJ
REPUBLIKA HRVATSKA
376 HAKOM

Prilmeno: 09.12.2021., 09:00:50 h		
Klasifikacijska oznaka:	Ustrojstvena jedinica:	
034-07/20-01/78	376-08	
Uručbeni broj:	Prilozi:	Vrijednost:
437-21-03	0	

U IME REPUBLIKE H
PRESUDA

d2821214

Upravni sud u Splitu, po sutkinji toga suda Mireli Valjan-Harambašić, uz sudjelovanje zapisničarke Maje Colić, u upravnom sporu tužitelja iz protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Ulica Roberta Frangeša Mihanovića 9, radi obavljanja necjelovite poštanske usluge, bez održavanja glavne rasprave, 6. prosinca 2021.,

presudio je

Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja kojim predlaže poništenje rješenja tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Klasa: UP/I-344-08/19-02/146, Urbroj: 376-04-20-10 od 25. travnja 2020.

Obrazloženje

1. Osporenim rješenjem tuženika, Klasa: UP/I-344-08/19-02/146, Urbroj: 376-04-20-10 od 25. travnja 2020. obustavljen je postupak rješavanja spora između korisnika ovdje tužitelja, s davateljem poštanskih usluga HP-Hrvatskom poštom d.d., Zagreb.

2. Tužitelj je putem e-maila podnio tužbu dana 07. kolovoza 2020. radi poništenja devet rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, ovdje tuženika, između ostalog i radi poništenja naprijed navedenog osporavanog rješenja.

3. Rješenjem ovog suda poslovni broj: 18 Usl-600/20-3 od 09. listopada 2020. razdvojen je spis ovog suda pod poslovnim brojem Usl-600/20 na način da će se po tužbi tužitelja postupati odvojeno na način pobliže određen i sadržan u izreci citiranog rješenja, pa je tako, između ostalog, točkom 8) izreke istog riješeno da će se tužba protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, radi poništenja rješenja Klasa: UP/I-344-08/19-02/146, Urbroj: 376-04-20-10 od 25. travnja 2020., a koje rješenje je predmet ovog upravnog spora, zavesti pod novim poslovnim brojem, te je predmetna tužba zavedene pod poslovnim brojem Usl-741/20.

4. Tužitelj u tužbi navodi da su navedenim pobijanim rješenjima, pa tako i rješenjem koje je predmet ovog upravnog spora, nezakonito obustavljeni postupci rješavanja sporova između tužitelja i Hrvatske pošte (dalje: HP-a), a budući da sva pobijana rješenja imaju istovjetne činjenične i pravne osnove, te da su donesena uz

pogrešno i nepotpuno iznošenje činjeničnog stanja i uz pogrešno primjenu materijalnog prava, da tužitelj u zakonskom roku podnosi zajedničku tužbu.

5. Nadalje, navodi kako u tužbi obrazlaže svoje navode u svezi rješenja tuženika Klasa: UP/I-344-08/19-02/145, Urbroj: 376-04-20-7 od 1. lipnja 2020. označenog pod rednim brojem 1., a koji navodi da su u potpunosti primjenjivi za sva ostala osporavana rješenja, samo uz druge brojeve protokola i datume donošenja ranije poništenih odluka tuženika, kao i presuda Upravnog suda u Splitu, te podnesaka tuženika i tužitelja. Ističe da je presudom ovog suda poslovni broj Usl-394/19-4 od 25. ožujka 2020. poništena ranija nezakonita odluka tuženika Klasa: UP/I-344-08/19-02/145, Urbroj: 376-04-19-4 od 23. srpnja 2019. u dijelu izreke navedenom pod točkom 2., te da je tuženiku naloženo da dostavi tužitelju svu dokumentaciju vezanu za provođenje internog postupka HP-a za preporučenu pošiljku prijamnog broja RF

HR, što da je tuženik djelomično i učinio, priloživši dostavljenu dokumentaciju uz zaključak Klasa: UP/I-344-08/19-02/145, Urbroj: 376-04-14-05 od 13. svibnja 2020. Međutim, budući da je dostavljena dokumentacija bila nepotpuna, neuredna i neažurirana, te da su se otvorila neka nova pitanja vezana uz dostavljenu dokumentaciju, tužitelj da je u svom podnesku tuženiku od 29. svibnja 2020. zatražio očitovanje i dostavu cjelokupne, uredne i ažurirane dokumentacije, na što da je tuženik u pobijanom rješenju obustavio postupak rješavanja spora između tužitelja i HP-a, odnosno da se odbio očitovati na pitanja tužitelja u odnosu na dostavljenu dokumentaciju, čime da je tuženik prekršio članak 55. stavak 3. Zakona o poštanskim uslugama (dalje: ZPU-a) koji propisuje da tuženik sve sporove između tužitelja i HP-a treba rješavati na transparentan, objektivan i nediskriminirajući način, a da je tuženik zapravo potpuno ignorirao tužitelja. Nadalje navodi da je tuženik u obrazloženju pobijanog rješenja došao do pogrešnog zaključka da je tužitelj osporavao dostavljenu dokumentaciju i ranije provedeni interni postupak HP-a, a što je, po mišljenju tužitelja, tuženiku poslužilo kao izlika da pitanja tužitelja u svezi dokumentacije poveže s točkom 1. svoje pravomoćne odluke od 23. srpnja 2019. u kojoj je tuženik odbio tužiteljev zahtjev za rješavanje spora kao neosnovan, protiv čega da tužitelj nije podnosio tužbu Upravnom sudu u Splitu, budući da tužitelj nije osporavao dostavljenu dokumentaciju temeljem koje je HP proveo svoj interni postupak nego da je tvrdio da je ista nepotpuna, neuredna i neažurirana, te da se temeljem takve dokumentacije ne može izvesti nikakav zaključak o statusu predmetne pošiljke RF

HR. Nadalje, ističe kako tuženik obustavlja postupak rješavanja spora između njega i HP-a, odnosno da se odbija očitovati na pitanja iz podneska tužitelja od 29. svibnja 2020. u svezi dostavljene dokumentacije predmetne pošiljke iz istog razloga zbog kojeg je tužitelju skrivao zatraženu dokumentaciju, a što da je poništeno pravomoćnom presudom ovog suda od 25. ožujka 2020., a to je, po mišljenju tužitelja, isključivo razlog favoriziranja HP-a na štetu tužitelja. Tužitelj u odnosu na sva pobijana rješenja tuženika (ukupno 9 rješenja) ističe da ih je zaprimio 17. srpnja 2020., iako da su neka od njih donesena 25. travnja 2020., a osim pristiglih (pobijanih) rješenja u svezi ove upravne stvari, da je tužitelj tog 17. srpnja 2020. zaprimio od tuženika još 39 njegovih odluka, tako da ukupni broj zaprimljenih odluka iznosi čak 48, da su neke od tih odluka donesene i prije više od šest mjeseci, što, po mišljenju tužitelja, znači da je tuženik namjerno odugovlačio sa slanjem nekih svojih odluka te da ih je namjerno poslao sve odjednom u tako velikom broju (48), a sve iz razloga da bi tužitelj imao što manje vremena za podnošenje novih pravnih lijekova protiv tuženikovih nezakonitih odluka, a što da je dokaz kršenja članka 55. stavak 3. ZPU-a. Iz sadržaja tužbe proizlazi da istom traži poništenje osporavanog rješenja tuženika.

6. Tuženik u odgovoru na tužbu navodi da je tužba neosnovana, u bitnome ističući, kako je u provedenom upravnom postupku utvrdio sve činjenice koje su od važnosti za donošenje zakonitog i pravilnog upravnog akta, poštujući pri tome načelo zakonitosti iz članka 5. i načelo utvrđivanja materijalne istine iz članka 8. ZUP-a te da je osporavana odluka u svemu obrazložena i u skladu s odredbom članka 98. stavka 5. ZUP-a. Nadalje, ističe da je u konkretnom slučaju presudom ovog suda poništena točka 2. izreke Odluke tuženika poslovni broj Klasa: UP/1-344-08/20-02/146, Urbroj: 376-04-19-5 od 19. srpnja 2019. te da je predmet vraćen na ponovni postupak. Sukladno citiranoj presudi tuženik je proveo ponovni postupak te je tužitelju svojim zaključkom dostavio traženu dokumentaciju temeljem koje je HP provela interni postupak i na temelju koje je tuženik odlučivao o osnovanosti tužiteljeva zahtjeva u prethodno provedenom postupku. Unatoč tome što je dio odluke tuženika kojom je odlučeno o osnovanosti zahtjeva tužitelja (i kojom je utvrđen sam status predmetne pošiljke) postao pravomoćan, tužitelj je nakon zaprimanja predmetne dokumentacije u ponovljenom postupku osporavao predmetnu dokumentaciju navodeći kako je ista nekompletna te da na temelju iste nije moguće utvrditi status pošiljke, navodeći kako HP nema sustav obilježavanja, odnosno klasificiranja pošiljaka zbog čega da je zahtijevao dostavu klasifikacijskog obilježja. Obzirom na navedeno tuženik posebno ističe kako je člankom 9. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“ br. 47/09, dalje: ZUP-a) određeno da je službena osoba javnopravnog tijela (a ne korisnik/tužitelj) ona, koja samostalno utvrđuje činjenice i okolnosti u postupku te na temelju tako utvrđenih činjenica rješava upravnu stvar. Nadalje, da obzirom da je iz dostavljene dokumentacije bilo nedvojbeno razvidno da se radilo o preporučenoj pošiljci s povratnicom pošiljatelja HP-središte pošta, a da tužitelj u ranije provedenom postupku nije osporavao dio odluke tuženika kojim je utvrđeno da je ugovorena poštanska usluga preporučene pošiljke s povratnicom izvršena cjelovito, već je samo osporavao točku dva izreke rješenja kojom je odbačen njegov zahtjev za dostavom dokumentacije na temelju koje je zainteresirana osoba u svom internom postupku utvrdila da se radi o navedenoj vrsti pošiljke, da je tuženik nakon dostave predmetne dokumentacije tužitelju utvrdio kako nisu ispunjene zakonske pretpostavke za daljnje vođenje postupka te da je sukladno članku 46. stavak 5. ZUP-a, postupak obustavio. Tuženik dodatno navodi da je tužitelj u osporavanoj odluci također obaviješten da klasifikacijski sustav HP i pitanja koja se odnose na način provođenja internog postupka pri HP ne predstavljaju jedan od razloga za podnošenje prigovora koji su propisani člankom 54. stavak 1. ZPU-a. U odnosu na navode tužitelja koji se odnose na dostavu odluka tuženika, putem vlastite dostavne službe, tuženik ističe, kako je u konkretnom slučaju odlučeno da se izvrši postupak samodostave, koja se prema odredbama članka 2. stavak. 1. točki 21. ZPU-a ne smatra poštanskom uslugom. Dodatno naglašava, kako je tuženik, navedeni postupak samodostave u konkretnom slučaju izvršio isključivo vodeći se načelom ekonomičnosti, sve kako bi smanjio troškove dostave budući da je tuženik od strane tužitelja zaprimio preko dvjesto (gotovo istovjetnih) zahtjeva, što da u konačnici iziskuje veći broj postupaka dostave. Osim toga da su u konkretnom slučaju uzete u obzir i postojeće okolnosti do kojih je došlo zbog epidemije bolesti Covida-19, a također da su uzeti u obzir i sami zahtjevi tužitelja, iz kojih je bilo razvidno da je za tužitelja od važnosti i značaja navođenje preciznih podataka koji se odnose na postupak druge dostave. Slijedom navedenog, tuženik smatra da je osporavano rješenje zakonito te predlaže da se tužbeni zahtjev odbije kao neosnovan.

7. U podnesku tužitelja poslanom putem e-maila dana 2. rujna 2021. tužitelj je u bitnom naveo da sud u konkretnom slučaju i predmetnoj upravnoj stvari odlučuje o nepostojećoj tužbi tužitelja protiv jedne odluke tuženika, budući da je tužitelj podnio jednu tužbu protiv devet (9) odluka tuženika, a da je sud nezakonito postupio kad je bez suglasnosti tužitelja razdvojio predmet pod poslovnim brojem Usl-600/20 na način da će se po tužbi tužitelja postupati odvojeno te na taj način da je nezakonito i bez suglasnosti tužitelja izmijenio njegov tužbeni zahtjev. Pored navedenog tužitelj se istim podneskom očitovao na odgovor na tužbu tuženika te ga u cijelosti osporio prigovarajući utvrđenom činjeničnom stanju, primjeni materijalnog prava te je u cijelosti ustajao u navodima tužbe.

8. U ovome sporu, presuđeno je bez rasprave, jer su se, s obzirom na navode stranaka u tužbama i odgovorima na tužbe, za to ispunile pretpostavke iz članka 36. točke 4. ZUS-a.

9. Ovaj sud je pri tom uzeo u obzir dokaze odnosno isprave u spisu ovoga spora i u spisu predmetnoga upravnog postupka dostavljenom uz odgovor na tužbu.

10. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

11. Predmet ovog spora je u smislu odredbe članka 3. ZUS-a ocjena zakonitosti osporavanog rješenja tuženika kojim je obustavljen postupak rješavanja spora između korisnika ovdje tužitelja, s davateljem poštanskih usluga HP-Hrvatskom poštom d.d., Zagreb.

12. U svezi prigovora tužitelja iznesenih u podnesku zaprimljenom pred ovim sudom 2. rujna 2021. u kojem navodi da ovaj sud u konkretnom slučaju postupi i odlučuje o nepostojećoj tužbi tužitelja budući da je tužitelj podnio jednu tužbu protiv devet (9) odluka tuženika, a da je sud nezakonito postupio kad je bez suglasnosti tužitelja razdvojio predmet pod poslovnim brojem Usl-600/20 na način da će se po tužbi tužitelja postupati odvojeno te na taj način da je nezakonito i bez suglasnosti tužitelja izmijenio njegov tužbeni zahtjev, za navesti je da su isti u cijelosti neosnovani. Ovo stoga što je odredbom članka 3. stavka 1. točkom 1. ZUS-a izričito propisano da je predmet upravnog spora ocjena zakonitosti pojedinačne odluke kojom je javnopravno tijelo odlučilo o pravu, obvezi ili pravnom interesu stranke u upravnoj stvari (upravni akt) protiv koje nije dopušteno izjaviti redoviti pravni lijek. Dakle, u upravnom sporu se odlučuje o zakonitosti pojedinačnog upravnog akta, u konkretnom slučaju o zakonitosti rješenja tuženika Klasa: UP/I-344-08/19-02/146, Urbroj: 376-04-20-10 od 25. travnja 2020., koje je doneseno u izvršenju presude ovog suda poslovni broj Usl-395/19-10 od 31. prosinca 2019. Tužitelj jednom tužbom ne može osporavati devet različitih pojedinačnih odluka odnosno devet različitih upravnih akata, a kako to isti pogrešno smatra, o čemu je upravno sudska praksa već izrazila svoje pravno shvaćanje u mnogobrojnim sudskim odlukama.

13. Iz podataka spisa predmeta je razvidno da je osporavano rješenje tuženika doneseno u ponovljenom postupku po presudi ovog suda poslovni broj Usl-405/19-10 od 31. prosinca 2019. kojom je poništena točka 2. izreke Odluke Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Klasa: UP/I-344-08/19-02/146, Urbroj: 376-04-19-5 od 19. srpnja 2019., te je predmet vraćen na ponovni postupak. Citiranom Odlukom tuženika od 19. srpnja 2019. u točki 1. izreke odbijen je kao neosnovan zahtjev za rješavanje spora ovdje tužitelja s davateljem poštanskih usluga HP-Hrvatska pošta d.d., Zagreb, Jurišićeva 13, u vezi s rješavanjem prigovora zbog neobavljene ugovorene usluge uručenja preporučene pošiljke broj: RF HR, dok je pod točkom 2. izreke u ostalom dijelu zahtjev za rješavanjem spora korisnika poštanskih usluga odbačen kao nedopušten.

14. U obrazloženju citirane presude, u izvršenju koje je i doneseno osporavano rješenje tuženika, a ocjena zakonitosti kojeg je predmet ovog upravnog spora, sud je u bitnom naveo: „U odnosu na točku 2. izreke odluke kojom je odbačen prijedlog tužitelja za dostavom tražene dokumentacije, Sud ističe da se tuženik isključivo pozvao na odredbu članka 55. ZPU-a, ali se uopće nije očitovao na predmetni dio zahtjeva kojim je tužitelj tražio dostavu dokumentacije temeljem koje je zainteresirana osoba provela interni postupak, radi čega zakonitost odluke u navedenom dijelu nije moguće ispitati, jer ista nije sukladna odredbi članka 98. ZUP-a i članka 55. stavak 8. ZPU-a, kojom je propisano da odluka Agencije mora biti posebno obrazložena. Slijedom navedenog, a budući da osporena odluka tuženika u navedenom dijelu nije zakonita, valjalo je, na temelju odredbe članka 58. stavka 1. ZUS-a, odlučujući u granicama tužbenog zahtjeva sukladno članku 31. stavkom 1. ZUS-a, poništiti točku 2. izreke odluke tuženika, s tim da je predmet bilo potrebno vratiti tuženiku na ponovni postupak. U ponovnom postupku tuženik je dužan ponovno odlučiti o navedenom dijelu zahtjeva tužitelja, pri čemu će odluku valjano obrazložiti, pridržavajući se pritom pravnih shvaćanja i primjedaba ovog suda, u skladu s odredbom članka 81. stavka 2. ZUS-a.“

15. U nastavku postupka, tuženik je prihvatio pravno shvaćanje suda izraženo u naprijed citiranoj presudi ovog suda i držao se njegovih primjedbi u pogledu postupka izloženih u navedenoj sudskoj presudi. Tuženik je naime u ponovljenom postupku tužitelju dostavio dokumentaciju na temelju koje je HP provela svoj interni postupak, te je na taj način postupio po uputi sadržanoj u naprijed citiranoj presudi ovog suda.

16. Osim toga za istaći je da tuženik u osporavanom rješenju pravilno i osnovano ističe da je tužitelju dostavljena interna službena dokumentacija HP na temelju koje je nesporno utvrđeno kako se u konkretnom slučaju radilo o običnoj preporučenoj pošiljci, a što je razvidno i kao nedvojbeno utvrđeno uvidom u isprave koje su priložene spisu upravnog tijela.

17. Za istaći je i to da se tuženik u svom odgovoru na tužbu pravilno poziva na odredbu članka 9. ZUP-a kojom je propisano da službena osoba javnopravnog tijela, a ne korisnik, u konkretnom slučaju tužitelj, samostalno utvrđuje činjenice i okolnosti u postupku te na temelju tako utvrđenih činjenica rješava upravnu stvar.

18. Sukladno navedenom tuženik pravilno navodi da unatoč tome što je dio Odluke tuženika Klasa: UP/I-344-08/19-02/146, Urbroj: 376-04-19-5 od 19. srpnja 2019., kojom je odlučeno o osnovanosti zahtjeva korisnika, ovdje tužitelja, te kojom Odlukom je utvrđen sam status predmetne pošiljke, postao pravomoćan, tužitelj neosnovano nakon zaprimanja predmetne dokumentacije u ponovljenom postupku osporava predmetnu dokumentaciju navodeći kako je ista nekompletna, te da na temelju iste nije moguće utvrditi status pošiljke, navodeći kako HP nema sustav obilježavanja, odnosno klasificiranja pošiljaka zbog čega da je zahtijevao dostavu klasifikacijskog obilježja.

19. Naime, iz navedenog proizlazi kako je tom pravomoćnom odlukom već utvrđen status pošiljke, odnosno kako se u konkretnom slučaju radilo o preporučenoj pošiljci, slijedom čega nije moguće više preispitivati status predmetne pošiljke RF HR.

20. Polazeći od prednjih utvrđenja, tuženik je, po ocjeni ovoga suda, u cijelosti postupio po pravnom shvaćanju i primjedbama suda sadržanim u citiranoj presudi, te je pravilno postupio kada je obustavio predmetni postupak rješavanja spora između korisnika ovdje tužitelja i davatelja poštanskih usluga HP-Hrvatska pošta d.d. Zagreb, Jurišićeva 13, pravilnom primjenom odredbe članka 46. stavka 5. ZUP-a a kojom odredbom je propisano da kad se tijekom postupka utvrdi da

više ne postoje pravne pretpostavke za vođenje postupka, rješenjem će se obustaviti postupak.

21. Stoga, a kako je u ponovljenom postupku, u izvršenju naprijed citirane presude tuženik korisniku, ovdje tužitelju, dostavio traženu dokumentaciju, te cijeneći činjenicu da je dio predmetne Odluke i to točka 1. izreke Odluke tuženika Klasa: UP/I-344-08/19-02/146, Urbroj: 376-04-19-5 od 19. srpnja 2019., kojom je odbijen kao neosnovan zahtjev za rješavanje spora ovdje tužitelja s davateljem poštanskih usluga HP-Hrvatska pošta d.d. Zagreb, u vezi s rješavanjem prigovora zbog neobavljene ugovorene usluge uručjenja preporučene pošiljke broj: RF HR, postao pravomoćan, a koja činjenica među strankama nije niti sporna, to je pravilno i zakonito tuženik zaključio kako više ne postoje pravne pretpostavke za vođenje postupka, a sve u skladu s naprijed citiranom odredbom članka 46. stavak 5. ZUP-a.

22. Ostali navodi tužitelja nisu od utjecaja na drugačije odlučivanje u ovom upravnom sporu, budući je osporeno rješenje doneseno na temelju pravilno i potpuno utvrđenog činjeničnog stanja, uz pravilnu primjenu mjerodavnih odredbi Zakona, pri čemu nisu povrijeđena pravila postupka koja bi bila od utjecaja na drugačije odlučivanje u predmetnoj upravnoj stvari.

23. Nisu ostvareni ni razlozi ništavosti pojedinačne odluke iz članka 128. stavka 1. ZUP-a, na koje sud pazi po službenoj dužnosti,

24. Stoga je, na temelju odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a, valjalo odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan, odnosno presuditi kao u izreci.

U Splitu, 6. prosinca 2021.

S U T K I N J A

Mirela Valjan-Harambašić, v.r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba, u roku 15 dana od dana primitka pisanog otpravka presude, u dovoljnom broju primjeraka za sud i sve stranke u sporu, putem ovog suda, pisano, za Visoki upravni sud Republike Hrvatske. (čl. 66. ZUS-a).

Za točnost otpravka- ovlaštenu službenik

Maja Colić

